

[Leth Mouritzen.]

størst i de mindste Lejligheder. Optællingen er nu paa det nærmeste 2 Aar gammel. Den vilde i Dag utvivlsonst afsløre endogsaa en Stigning i den gennemsnitlige Beboelsestæthed og dermed klagøre, at Katastrofen er over os, naar det tages i Betragtning, at de 2 Byggeaar 1945 og 1946 har været de ringeste med henholdsvis 8 400 og 8 090 Lejligheder.

Dette Materiale har i hvert Fald ikke kunnet undgaa at øve sin Indvirkning paa Kommissionens Medlemmer, selv om det fra Grundejerside paa Trods af alle Kendsgerninger fastholdes, at Bolignøden ikke opfordrer til ændrede Foranstaltninger.

Der er trods haard Modstand alligevel skabt en Opfattelse som Grundlag for Lovgivningen, som peger den rigtige Vej, og som betragter Udlejningen af Boliger ud fra en ny Synsvinkel. I det foreliggende Forslag, der fremtræder som et Flertalsforslag, tænker man i Værelser i Modsætning til den tidligere Boliganvisning, hvor man tænkte i Lejligheder. Det erkendes i Forslaget, at en Bolig bør udlejes til et Antal Personer, som staar i Forhold til dens Værelseantal, en Betragtning, som jeg i særlig Grad har forsøgt at gøre mig til Talsmand for gennem den Virksomhed, jeg har haft Lejlighed til at udøve. Blot maa det beklages, at denne rationelle Opfattelse ikke har haft Mulighed for at slaa igennem over for den samlede Boligmasse, men alene kommer til at virke over for den Del af Lejlighederne, som bliver ledige. Det forventede Resultat vil derfor blive en Skuffelse og med Tiden vise sig utilstrækkeligt til at imødegaa den Mangel paa Byggeri, der allerede i det kommende Efteraar antagelig vil bevirke en overordentlig kraftig Stigning i Husvildetallet.

Det skal erkendes, at der har været en Vilje i Kommissionen til at skærpe de enkelte Bestemmelser i Loven i den Hensigt at forhindre Omgaaelser og Udnyttelse af Boligsituationen, hvilket er resulteret i en lang Række mindre Ændringer, hvorom der har kunnet skabes Enighed, men paa afgørende Punkter, der vilde kunne betyde et forøget Udbud af Værelser og skaffe flere selvstændige Lejligheder frem til Udlejning, er man standset op, væsentligst fordi det er blevet hævdet, at Indgreb af den foreslaaede Art er en Tilsidesættelse af velerhvervede Rettigheder.

Vi maa for vort Vedkommende hævde, at det Tidspunkt er langt overskredet, da visse Rettigheder, erhvervet i normale Tider, maa vige for det Formaal at fremskaffe

Boliger af Hensyn til Danmarks Ungdom og Landets Genopbygning.

Fra Ungdomskommissionen, der er nedsat af Indenrigsministeriet, har der foreligget en Betænkning om Ungdommens Boligforhold, der paa en nøgtern Maade gør Situationen op for Ungdom af alle Kategorier med Hensyn til dens Boligforhold, baade den hjemmeboende Ungdom, den selvstændige Ungdom, der nødvendigvis maa bo uden for Hjemmet enten af uddannelsesmæssige eller af andre Grunde, og den giftefærdige Ungdom, der staar over for at skulle skabe Hjem for sin og sine Børns Fremtid.

Denne Betænkning, der har kunnet samle Flertallet af den politisk bevidste Ungdoms Repræsentanter om et Forslag, der saa langt fra at være et yderliggaaende Forslag alligevel vidner om en Forstaaelse af den alvorlige Stilling, vort Samfund finder sig i, burde efter vor Mening have dannet Grundlaget for det Mindstekrav, der ved denne Revision af Boliganvisningen maatte gennemføres.

Vi er ganske enige med Formanden for Ungdomskommissionen, Professor Hal Koch, naar han i sin manende Radiotale Paaskelørdag udtalte de Ord, der opfattedes og godkendtes af store Kredse i Befolkningen: „Den, der ikke vil Boligrationering, vil ikke løse Bolignøden“, og vi finder, at Rigsdagen burde forstaa sit Ansvar for at handle derefter.

Det maa derfor forekomme ejendommeligt, at Flertallet af Partiernes Repræsentanter i Udvalget har ment at kunne sidde denne dybt alvorlige Henstilling ganske overhørig og placere sig paa et Standpunkt, der er ganske vendt mod den opvoksende Ungdoms Interesser. Et Parti, Det radikale Venstre, mener dog efter svære Anfægtelser at have bragt sig i Salveten gennem en Mindretalsudtalelse i Huslejeudvalgets Betænkning, der skal vise den gode Vilje, men den manglende Evne til at imødekomme Ungdommens Krav. Det er Toppunktet af Hykleri. Først beklager det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen sig over, at han ikke har kunnet opnaa fornøden Tilslutning til et Forbud mod at besidde mere end een Lejlighed, der egner sig til Helaarsbeboelse, skønt det er en Kendsgerning, at saavel Socialdemokratiets Repræsentant som vort Parti netop ønskede et saadant Forbud gennemført. Derefter udtaler det ærede Medlem sin Sympati og store Interesse for Ungdomskommissionens Betænkning og det deri indeholdte Forslag til en Boligrationering, hvorefter det ærede Medlem hævder, at det er nødvendigt at have saa godt som alle